

DEBRECZENI HIRLAP

Abonementi árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 3 frt. 50 kr. egy óra 1 frt.
Megjelenik mindennap, vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:
Márk Endre.
Kiadó s lap tulajdonos:
Kutasi Imre.

Szerkesztőség: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet).
Kiadóhivatal: Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint).
Hirdetések a legmértékeltőbb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

A politikai láthatár megtisztulása.

Debreczen, márczius 14.

A magyar parlamentnek legkiválóbb alakja, a ki hosszú kormányzási ideje, egész politikai és másnemű tevékenysége alatt a magyar névnek a művelt külföldi államok előtt is tekintélyt és elismerést szerzett, a ki a legnagyobb hazafiúi önfeláldozással az ország bonyolult pénzügyi viszonyainak rendezésére vállalkozott és ezen elhatározását a legkiválóbb sikerrel hajtott végre: ez a nagy államférfiu három évi hallgatás után ismét megszólalt.

Tisza Kálmán tehát, a kit a generális jelzővel tisztel meg s e nagy jelzővel becsül és kísér ma is a szabadelvű párt, ismét megszólalt.

E beszédre, e nagy politikai jelentőségu nyilatkozatra szükség volt már.

Hiszzen az ellenzéki lapok, mióta Bánffy Dezső báró átvette a kormány vezetését, nem is beszéltek másról, mint arról, hogy a kormányválság még nincsen megoldva, hogy a Bánffy-miniszterium nem egyéb átmeneti kormány nál s hogy a fuzió a parlamenti működés folytatására s a közjogi alapnak is megmentése: elkerülhetetlen.

Ezeknek a politikai széltánczoknak az elhallgattatására alkalmasabb férfiu a parlamentben nem lehetett, mint épen Tisza Kálmán.

E politikai nagyvezér megnyilatkozása volt szükséges. A ki maga átélte s a helyzet akkor úgy kívánván, meg is alkotta a Deák-pártnak és a balközépnek fuzióját.

E nagy párt együttes működése, vezérének fényes talentuma hozta létre a pénzügyi egyensúlyt, alkotta meg a legszükségesebb igazságügyi és közigazgatási törvényeket, ez hozta létre a liberális egyházpolitikai törvényeket s azon javaslatokat, a melyek már csak a főrendek elintézésére várnak s a mint remélhetőleg ott el is fogadtatnak, hivatva lesznek arra, hogy e nemzetet egységessé s így hatalmasá, nagygyá tegyék.

E nagyférfiu, a ki daczára annak, hogy a parlamentben a többség bizalmát s az uralkodó kegyeit bírta s így a vezetéstől visszalépését a parlamenti helyzet nem kívánta, midőn belátta azt, hogy az ő vezetése már nem politikai szükségesség 15 évi kitartó és szakadatlan munkásság után, visszavonult a vezetéstől, egyszerű közlegény gyanánt lépett vissza ugyanazon politikai légkörbe és harcok közé, a kiknek együttes közreműködésével vitta ő meg legnagyobb és leghevesebb csatáit.

E párt őt tekintette mindenkor a helyzet urának, őt a szellemi vezérnek.

Jöttek az új reformjavaslatok. — A reakcionáriusoknak, mert e gyűjtő név alatt a parlamentben igen sok ember be-

illeszthető ám azok közül, a kik most részint pártonkívülieknek sorakoztak Szárpáry Gyula grófnak vezetése alatt, részint legujabban nemzeti jelzőt használnak, Apponyi Albert gróf ur körében meghúzódva, részint pedig Ugron Gábor és a hajdu-szoboszlói képviselő vezérkedése alatt várják az ő jobb jövőjüket, ezeknek a jó-részből reakcionáriusokból összetoborzott pártférfiaknak nem tetszik ám az egyházpolitikai fordulat, ezek igyekeznek a liberális többséget a nekik nem tetsző javaslatok miatt megbuktatni.

Ezek a politikai kármadarak hirdetik azt, hogy a fuzió elkerülhetetlen s hogy a válság ma is megvan.

Mind ezeknek a fuzió után annyira sóvárgó elemeknek az elhallgattatására a legalkalmasabb parlamenti férfiu Tisza Kálmán, a kinek nyilatkozata nagy súlyal bír bent az országban és künn a külföldön egyaránt.

Most már nyugodtan visszavonulhatnak a fuzióra törekvők, szöhetik aranyos álmaikat tovább s ha úgy tetszik, fenyegethetik — a mint egyik nagyvezérek teszi — a politikai férfiakat azzal, hogy ha a hadseregre vonatkozó nagy ideáit megvalósítani nem tudja, a politikai vezetéstől visszavonulnak. E miatt senki sem fog kétségbeesni.

A világ, a politikai helyzet halad azért előre, s ha a fuziónak szüksége be-

DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

V Á N D O R U T O N.

Mint a vándor, kit a vak remény visz,
Elindulék hát hajómmal én is,
Egy szétbontott kis vitorla szárnyal,
Harcra szálltam a mély tenger arral.
— Kis hajómmal oly vigyázva lejték,
Bár vihar, vész sokszor vissza verték,
Elöttem mély kebelét kitarva,
Lesett reám sötét örvény szája.

Ezer zátony, szirt akadt elébem,
De soha sem csüggedett reményem,
Szivemről le egy-egy sohaj szakadt
Előre még! . . . amott az áldott part:
És addig vitt, üzött lelkem álma,
Mig a vihart nemesen kiállva,
Fáradtan óh! de agyamban lánggal
Partra szálltam tépelt vitorlával.

Megtörve bár, de a partra érve,
Azt gondoltam, hogy utamnak vége,
Hogy elérve lelkem édes álma, —
Leborulék ott az ut porába.
— De nem révbe, sziklás partra értem;
Sivatag volt az ut is előttem.
Nem hullott rám, nem, üdítő harmat;
Bogáncs, tüske vérzé meg a lábat.

Itt elvesztém a reményt, a hitet,
De biztatám összetört erőmet,
Hadd sebezzen az ut vad tövise,
Megpihenünk majd célunk elérve.

S addig üzött, addig hajtott utam,
Mig fáradva a földre borultam,
Mint a kinek a szívet kitépték:
Megöleltem utamnak göröngyét.

Oh, de mi zaj? . . . mi zaj vert fel engem?
Mi hangra gyült a szivemre vérem?
Elöttem a szent csarnok kinyitva,
Hol saruit a böles is megoldja.
Köröttem egy zajongó nagy tömeg
Gunnal dobta rám a sárt, a követ,
Hogy én porszem parányi erőmmel,
Meggüzdém az ut vad tövisével.

S a zagyva nép guny kaczaja hajtott,
Atlépni a nyitott szent csarnokot.
Hol fejemet, megpihenni végre,
Lehajtott ott az oltár kövére,
S egy szelid kéz, mint az édes álom,
Meggimáta forró bus homlokom,
Egy hang sugá rám hajolva lágyan:
Nem hagylak én itt az ut porában!

Nézd, előttem im itt ég az oltár,
Hol erőten a földre borultál;
Itt gyuladjon fel agyadnak lángja,
Hogy nagy legyen az eszme hatalma.
És azóta ah! bár merre járok,
Ha bár vérző tövisekre hágnak,
Meggzagatja az ut is ruhamat,
De fénye kél örök szép tanának!

Nem fáj a bu! nem bolyongok árván,
Mert virasztol agyam fölé szállván,
Láttam szelid ragyogó arcodat;
Te vagy Muzsám! és őrzöd álmodat.
Vértessy Ida.

Daudet és Echegaray.

— Tanulmány. —

A mit a spanyol dráma költő a szinpadra mert vinni, azt Daudet legujabb regényében mutatja be. Egy férj meggyőződik neje hűtlenségéről és a rutul megcsalt ember hosszantartó lelki küzdelem után megbocsát a vétkes asszonynak. A Petite paroisse főhőse rajongva szereti feleségét. A nő egy szép napon megszökik a szeretőjével. Az elhagyott férj üldözőbe veszi a szökevény asszonyt, hogy megölhesse, mihelyt kezébe kerül. Utól is éri, de a hűtlen asszony könnyei megindítják. Ambár megtudja, hogy neje csak azért kesereg, mert szeretője elhagyta, még sem lesz gyilkossá, hanem megbocsát a feleségének. És a mikor megbocsátott, úgy érzi, hogy nálánál nincs boldogabb ember a világon. Az asszony halála után kápolnát épített azon a helyen, a hol neje hűtlenné lett. Ez a kápolna a Petit paroisse.

Csudálatos megoldás, melyhez foghatót nem igen találunk semmiféle költészetben. Richard Fenigan, a regény hőse, nem mindennapi ember. Ő inkább a szívével gondolkodik és így kissé különösen érinti az olvasót az a nemeslelkű tette, mely becsületére válna egy igazi vértanunak.

Daudet a morálista szerepében azt modja a világnak: Ne öljük meg azt az asszonyt, a ki minket megcsalt. De ne is merjünk rá követ vetni! Vagy hát vessen rá követ az az ember, a ki büntetlennek érzi magát. Mindnyájan sokat vétkeztünk és jól tudjuk, mily könnyű vétkezni mai napság; tudjuk, hogy mily könnyű a bűn a század végén, annyi

áll, létrejön az magától, minden erőltetés nélkül, ezt a legbiztosabban kimutatta előttünk Tisza Kálmán.

Az ő szava és nyilatkozata azok előtt, a kik válságot képzeltek és láttak, a kik a fuziótól reményltek a politikai helyzetnek tisztulását, eldöntötte a kérdést.

Politikai hírek.

A miniszterelnök Bécsben Bánffy Dezső báró miniszterelnök holnap reggel érkezik és délután a 4 órai gyorsvonattal Budapestre visszautazik.

A főrendiház pénzügyi bizottságából. A főrendiház pénzügyi bizottsága ma d. e. 11 ó. Samassa József egri érsek elnöke alatt tartott ülésében tárgyalás alá vette a költségvetési törvényjavaslatot. Az ülés elején jelen volt báró Bánffy Dezső miniszterelnök vezette alatt az egész kormány, a Bécsben időző Jósika Samu báró és a képviselőházban elfoglalt Dániel Ernő miniszterek kivételével. Lapunk zártakor a tárgyalás még foly.

Az ülészak berekesztése. Ama tárgyak elintézése után, melyeket a képviselőház elnökének javaslatára immár napirendre kitűzött további előterjesztések nem fognak tárgyalás alá kerülni a jelen ülészakban. Mihelyt a főrendiház letárgyalja a költségvetést s a hátralevő két egyházpolitikai törvényjavaslatot, be fog rekesztetni az országgyűlés harmadik ülészakára. Az egyházpolitikai törvényjavaslatokra vonatkozó főrendiházi nuntin és a közgazgatási biráskodást szabályozó törvényjavaslat a berekesztést nyomban követő negyedik ülészak elején kerülnek a képviselőházban napirendre.

A véderő törvény 25-ik § a ellen Kassa város közönsége intézett ma feliratot a képviselőházhoz.

Köztudomású, ugymond a felirat, hogy amaz egyéves önkéntesek közül, kik a tiszti vizsgálatot sikeresen letették, számosan még hadapródokká sem neveztetnek ki s hogy sokakat közzülök csakis altisztekké léptetnek elő s ennél fogva bizonyos, hogy a hadseregnek s honvédségnek szükséglete tartalékos tisztek tekintetében fedezve van és minthogy másrészt a 25-ik § sal a törvényhozás csak

azért engedte meg a tiszti vizsgálatot le nem tett önkénteseknek még egyévi szolgálatra való kényszerítését, hogy ezzel is szorítsanak komolyabb és intenzívebb tanulmányra az önkéntesség évében s ezuton is előmozdítsassék, hogy a közös hadsereg, s honvédség tartalék tisztszükséglete biztosítva és fedezve legyen: kérjük a képviselőházat, kellőképen intézkedjék az 1889. VI. tez. 25. §-anak oda-módosítása ügyében, hogy az egyévi önkéntesek akkor se kényszerítsenek még egy következő évi szolgálattételre, ha a tiszti vizsgálatot letenniök nem sikerült.

Országgyűlés.

Budapest, márcz. 13.

Viczinális vasutak, apró zárszámadások, serege a mentelmi ügyeknek, mindezen parlamentáris házagptóló materialéból kitelik egy 33 pontos napirend.

Rendes körülmények között ezzel a műnível egy óra alatt megszokott birkózni a t. ház

Most azonban divat a kákán csomót keresni, s így több viczinális vasutnál egész komoly vita fejlődött ki az obstrukciós klerikális csoport jóvoltából.

A viczinális vasutak közül a temesvárnagy-szentmiklósi, a segesvár-ágotai vasut engedélyezésénél volt vita. Az ellenzéki kifogásokra Dániel Ernő kereskedelmi miniszter, Bethlen Bálaás gróf és Neményi Ambrus előadók, továbbá Bauszner Guidó és Horváth Gyula adták meg a kellő felvilágosításokat.

A székelyvasutaknál Apáthy Péter ajánlotta a ház figyelmébe a székelyek érdekeit. A miniszter felszólalása után ezt a javaslatot is megszavazták.

A zárszámadási bizottság jelentéseit, miután a pénzügyminiszter a főrendiház pénzügyi bizottságában volt elfoglalva, a hétfői ülésre halasztották.

Azután Perczel Béni referálta a vizügyi bizottság jelentéseit, melynél azonban a szavazást megakadályozta a ház nagy névtelenségének az a felfedezése, hogy a ház határozatképtelen. Némi szünetre volt szükség, hogy a

ház határozatképesseé válják s azután ezeket a jelentéseket, valamint a napirend hátralevő részét elfogadták. A mentelmi ügyek hétfőre maradtak.

Az ülés végén Hortoványi József interpellált a nyitrai kerület ügyében, a melyet szerinte tulságosan teleszállásoltak katonasággal Perczel Dezső belügyminiszter rövid felszólalása után, a melyben az ügy gyors megvizsgálását helyezte kilátásba, az ülés véget ért.

A legközelebbi ülés hétfőn lesz.

Márczius 15 ike és az iskolák.

Debreczen, márcz. 14.

A nemzetek alkotó képessége a nemzeti öntudatból táplálkozik. A régi kornak mai napig is csodált hadviselése s a nemzetek egymásközi versenye a nemzeti önértetnek voltak kifolyásai. A történelem fényoszlopai, a hazafias önfeláldozás nagy alakjai ezekből merítették erőt; a nemzetök dicsősége és szepültelen fénye volt küzdelmük bére.

A nemzeti nagyságnak, a nemzeti érület a forrása.

Mily hatalmas, mily mély jelentőségű e szerint a nemzeti öntudat és önértet!

A nemzeti közérületnek megteremtése, annak ápolása és fejlesztése sohasem volt oly megokolt, oly korszerű, mint napjainkban Hisz hallatlan dolog volt ezelőtt, hogy egész nép-reteg szakítson nemzetével, melyből származott s hogy földjét, mely szülte megtagadja. Csak napjainkban szomorú erkölcsére mutat az, hogy a társadalom egyik osztálya a világpolgárságot botorul hangoztatva, nem akar ismerni hazát, nem akar ismerni nemzetet.

Oh, ti szeg ny eltévelyedettek a messzeségben, a határtalanban kerestek boldogságokat, pedig üdvöketek labatokkal taposátok!

Fajszereget, nemzeti öntudat, hazafias önértet kell keserűséggel telt szíveteknek — és akkor, ha tán szükén is táplál, nem kívánkozotok majd elszakadni szép hazátoktól, szeretettel ölelő nemzetetekről.

A kor eszméinek ily nyilvánulásából azon következtetés vonandó, hogy mindazon tényezők, a melyek ügykörébe a nemzeti fajszereget és a nemzettesthez való hozzátartozandóság érzetének ápolása kötelességszerűen,

lán jobban megérdemelné a felelevenítést, mint némely halva született fércmunka.

A csinos kis darabnak nincsen ugyan erős drámai cselekvénye, mert Daudet társ-szerzőjével együtt a főgondot a jellemzésre fordította.

Az utolsó ideál tartalmát elmondjuk az ért, mert kitünik belőle, hogy Daudet ezelőtt husz évvel is rajzolt egy drámai alakot, aki olyan formán jár el, mint Bernardo Montilla, vagy — mutandis mutatis — a legújabb regény pietisztikus hőse, Richard Féngan.

A 65 éves Ambroix boldogan él feleségével, aki kerek harmincz esztendővel fiatalabb, mint jó maga. Régen volt, amikor ő még eszményekben hitt, hisz egyetlen egy jó barátja is elhagyta volt azelőtt nyolcz évvel. Ezt a rokonszenves fiatal embert az öreg ur nehezen bírta elfelejteni.

Egy szép napon ugyanis világgá ment és baráti megemlékezésül hátrahagyta arczképét. Sőt legújában még ez az arczkép is hűtlen lett Ambroixhoz, mert mint Gertrude felesége mondja, eltörött a kép rájája és sokáig tart, míg ujra ismét megcsinálják.

Igy csak kedves Gertrudeja maradt meg, ki a hű odaadás és szerelemnek mintaképe és ideálja. Gertrude az öreg Ambroix forrón imádtott utolsó eszménye.

Az asszony a templomban imádkozik. és e közben a postás csomagot hozott. Ambroix fölbontja és ime megtalálja benne egykori barátjának fényképét és egy levelet. E levélben az odessai posta hivatalosan tudósítja, a föl-

mulatos fordulatnál bontakozik ki a fenség a közönségesből. Echeagaray hőstét megértheti mindenki, ha figyelemmel kíséri azt a gondos jellemrajzot, melylyel a költő mindent oly pompásan megokolt s előkészített.

Daudet Féngan-ja a jámborság és valóságos érzület hatása alatt bocsát meg. A kereszteni megbocsátás tanának egyik megszemélyesítője, ugy, hogy a regény megoldását végelemzésben egy igazi deus ex machina oldja meg.

A merő véletlennek szeszélyes játékaik vannak. Közébe fekvő okoknál fogva könnyen párhuzamba lehetett állítani egymással Daudet és Echeagarayt, akiknek drámai alkotásai egymás mellett szerepelnek most első színházunk műsorában.

A francia regény a múlt héten jelent meg a könyvpiacra s mint láttuk, lényeges érintkezési pontja van azzal a színművel, melyet közönségünk nagy tetszéssel fogadott.

De sokkal érdekesebb, hogy Daudet a bűnös asszonynak megbocsátó férjét már ezelőtt harminczhárom évvel a színpadra vitte. Szintén véletlenül ismerkedtem meg Daudet első színművének tartalmával, melyet L. Ep innel együtt irt meg 1862-ben.

Tudvalevőleg Alphons Daudet a színpadon sohasem aratott igazán megkapó, tartós sikert. A párisi Odéon-ban, „Az utolsó ideál” című egyfelvonásos darabja meglehetősen rokonszenves fogadtatásban részesült és a 60-as években többször adták elő Parisban.

Nem tudom, hogy a mi nemzeti színházunkban ismerik-e ezt a művecskét, mely ta-

ezet meg ezer kísértés között. Emeljük fel magunkhoz az asszonyt és bocsássunk meg neki, de ne öljük meg kegyetlen kézzel. A bocsánat felemelő hatással van ránk és nem érezzük a kezünkhez tapadt vér szagát.

Nem hiszem, hogy Daudet e legújabb regényéből is drámát merné csinálni. A mi a regényben csak lelki szemünk előtt jelenik meg, az tudvalevőleg csak lányháiban kapja meg lelkünket, mint a színpadon szemünk láttára végbemenő cselekvény. A regény olvasója hiszékenyebb, mert a képzeletet könnyebben lehet meggyőzni, mint az értelmet, mely a dráma nézésénél föléje kerekedik a fantáziának.

Ezt az igazságot már az öreg Horátius is hangsúlyozta, de a kik regényből gyurtak össze drámákat, csak ritkán számolnak ezzel a rendkívül fontos lélektani dogmával. Innen van, hogy a legszebb regény is rendszeresen csak közepszerű hatást tesz a színpadon.

Azt kérdezhetné az olvasó, hogy miért ne lehetne a Petit paroissest a színpadra hozni, a mikor Echeagaray Montillája is megbocsát bűnös feleségének. Először is azt feleljük, hogy a minap előadott spanyol darab befejezését is a közönség csak egyszerűen tudomásul vette, de a benne nyilatkozó elvet irányadó elvnek alig fogadta el. Echeagaray éppen abban mutatta ki nagy lélektani erejét, hogy művének gondolkodóba ejtő befejezése nem bírta lerontani a darab végéig összetömrített erős hatást.

Daudet hőse szentimentális, Montilla az erély és erős akarat embere, a kiből a döntő perczben megnyilatkozik a szív. Éppen e bá-

avagy önké
hathatóság

Hazán
örömmel ta
nek a társa
sé; tudat
pozíciókna
e haza min
e földhöz,
fölvirágzás
szabott köt
legyen.

A nem
leginkább
tatás, a ne
ily irányu

A köz
haladunk,
mindannyi
veltségben
tos magvai
nagy állam
államok lé
verek és á
biztos talp
resni. De a
éppen oly
haladnia k
politikai n

— nemzeti
nemzeti ny
tatás terén
érvény sül
céljából ki

A nem
nemzeti sz

A ma
végzetes h
az embert
is tulsúlyb
mely az er
fokra eme
lagon hev
ember kép
zónak kell
ber nem o
legelső —
alkotó min
kedély, vá
tesen egye

Ha v
tán és ked
taljuk, ho
nyugvás n
a boldog
Ezen szom

adót, hog
levelet ne
most két
metlenül

— óh szö
hűséges G
ez ideális
éven át f
tografáját
keresztül
öreg Am
hinni, ho
egy ideál
tegyen m
nyira szer
már elsza
tározta el
elégeti és
már a köv
magát a

Mik
öreg átny
előnté n
tények h

Egy
jelki küz
pet a hü
hagytal
öreg Am
Ner

rá az: ss
A s
azt hiszi
hagyni a
utófen n
sen páro

avagy önként esik, ebbeli működésüket mennél hathatósabban teljesítsék.

Hazánkban, különösen az újabb időben, örömmel tapasztaljuk a magyar nemzeti életnek a társadalom minden terén való ébredését; tudatára jöttünk annak, hogy nehéz pozíciókat csakis úgy fogjuk föntartani, ha e haza minden fiát oly belső kötelességgel fűzzük a földhöz, hogy rajta és érette fáradni, javán, fölvirágzásán munkálkodni, mint a sors által szabott kötelességet teljesíteni, mindenkor kész legyen.

A nemzeti életnek föllendülését biztosítják leginkább: a nemzeti alapon nyugvó közoktatás, a nemzeti köznevelés és a társadalom ily irányu működése.

A közoktatást illetőleg, hála Istennek, haladunk, de hogy itt még sok a teendő, azt mindannyian érezzük, a kik a nemzetek műveltségében látjuk a haladás és virágzás biztos magvait. Hisz művelt Európánk minden nagy államférfia hangoztatja immár, hogy az államok létalapjait már nem egyedül a fegyverek és ágyuk képezhetik, hanem a fennállás biztos talpköveit a közműveltségben kell keresni. De a mily fontos maga a művelődés, éppen oly fontos az irány, a melyben ennek haladnia kell Ezen irány, tekintve a népelet politikai nyilvánulását, nem lehet más mint — nemzeti. Ennek első kifejezője pedig, a nemzeti nyelv. A magyar nyelvnek a népoktatás terén mennél nagyobb mértékben való érvényesülését, a nemzeti egység megteremtése céljából kell szorgalmazni.

A nemzeti köznevelés a közoktatásnak nemzeti szellemben való vezetésében rejlik.

A mai tanítási rendszer egyik nagy és végzetes hibája azon egyoldalúság, a melylyel az embert képzi. Tanításunkban már nagyon is tulsulyba vergődött az ismeretterjesztés, a mely az ember értelmét a lehető legmagasabb fokra emeli, a szívet és a kedélyt pedig paragon heverteti. Pedig régi igazság, hogy az ember képzésének harmonikusnak, összehangzónak kell lennie. Ezzé lesz akkor, ha az ember nem csak egyik, — bár megengedem a legelső — tehetségét, hanem az emberi lényt alkotó minden talentumát — értelem, akarat, kedély, vagy, szóval: szív- és észvilágát együttesen egyenlő művelésben részesíti.

Ha végig tekintünk korunk közhangulatán és kedély világán aggodalmasan tapasztaljuk, hogy a boldogság, megelégedés, megnyugvás mindinkább kiveszöbben van; helyett a boldog alanság és életuntság foglalják el. Ezen szomorú jelenség után kutatva rájövünk,

hogy ez a tulsulyra jutott realizmusban és az idealizmus hiányában keresendő. Hiába, az ember léte és lénye nincs egyedül a röghöz kötve; szelleme kifárad a központi élet ezer meg ezer dolgában, szíve ezekben egyedül nem kap kielégítést, ennek magasabb, fönségesebb élet kell. Az emberi boldogság nem az érzésben, — a szívben honol az. Ennek a onban nem tanítás, de nevelés kell; a nevelés tanít, de nem minden tanítás nevel.

Az ember szívvilágát két érzelmenek kell áthatnia.

A vallás szent érzelmenek, mely hitet, reményt és szeretetet, ebből kifolyólag megnyugvást ad! és a hazafiasság lángoló érzetnek, mely célt, erőt és kitartást nyújt.

A köznevelésre nagy fontosságú azon munkásság, melyet a néptanítók, a nép között élve és vele érintkezve ennek életére gyakorolhatnak. Minden alkalmat fel kellene használni, hogy szívét nemesítsék, hazafiságukat ápolják, értelmüket fejlesszék. Ennek egyik igen hathatós eszköze a népolvasó körök, melyeknek a létesítése mind a továbbképzés, mind pedig a népnevelés emelésének érdekében annyira kívánatos.

Az iskolákban pedig a nevelői irányt sokkal nagyobb mértékben kellene gondolni. Ennek egyik ága volna azután a nemzeti nevelés. Alaposan megismertetni a fiatalsággal a magyar nemzetet, annak életét, nagy történeti alakjait, ezek jellemét: szóval mindent, ami dicső multját, biztató jelenét feltünteti. Reményt gerjeszteni haza fiaiban jövője iránt; megteremteni és fölébreszteni bennök a fajszeretet és a magyar nemzethez való tartozás szoros kötelességét. Azon erős meggyőződésre hozni őket, hogy a magyar állam, csak mint egységes magyar nemzeti állam biztosíthatja létét.

Nevelni önértetes magyar nemzedéket, mely magyar származására, magyar létére büszke legyen. Ez a nemzeti nevelés feladata.

Ennek alapját már a népiskolában kell megvetni, mert hisz ez a nép zömének egyedüli iskolája. Hogy mikép érhetjük el e célt a tanítás már e fókán, arról e becses lapok szűk köre nem engedi a bővebb taglalást; én ezuttal a nemes cél elérésének csak egyik nagy tényezőjére: a hazafias nagy nemzeti események megülésére akarom szerény soraikkal a tanári kart fölhívni.

Tudjuk, hogy azon érzelmeket, melyeket ifjuságunkban a lelkesedés tüze keltett bennünk, az idő mindent emésztő ereje, soha sem

oltotta ki szívünkben, mert azok táplálékot nyerve, erősödnek és jellemmé válnak.

Mi volna pedig alkalmasabb a magyar hazafiassággal való megtermékenyülésre mint hazánk ujja születése nagy és dicső napjának: márczius 15-ikének emléke.

Nem hiszem, hogy volna szív, melyet e föld szülve, e nap és az ehhez fűződő események elmélkedésén hangosabban ne dobogna, nemzeti önérzete nem fokozódnék, hazafias érzése nem erősödnék!

Rajta! ünnepeljük meg a fővárosához hasonlóan e napot mi is; ünnepeljünk esendesen szerény körünkben addig is, míg a magas kormány nemzeti életünk e legdicsőbb napját nemzeti ünneppé nem avatja. Ne legyen e napon széles e hazában iskola, a melyben a haza reményei hálát adva a magyarok Istenének, buzdító és lelkesítő szavaitok mellett ne áldoznának márczius dicső emlékének!

M. J.

A szabadelvű párt erősödése.

A P. C.-nek egy bécsi tudósítása jelenti, hogy a Bánffy báró miniszterelnök által elért nagy parlamenti sikert, mely szerint a költségvetési törvény 56 szavazatnál nagy és konszolidált többséggel fogadtatott el, a Bánffy-miniszterium végleges megerősödésének kétségtelen bizonyítékául tekinti.

Miután a legmagasabb körökben mint bevégzett ténnyel számolnak azzal, hogy a még elintézetlen két egyházpolitikai törvényjavaslat tekintélyes többséggel fog elfogadtatni, — az is kétségtelen, hogy számos pártönkivüli, — de a szabadelvű program alapján megválasztott képviselő vissza fog térni a szabadelvű kormánypart kötelességébe. Már ez maga tekintélyes mértékben fel fogja emelni a szabadelvű párt tagjainak számát.

Már akkor, midőn a Bánffy-miniszterium megalakulása előtt a különböző pártok vezető tagjait ő Felsőge kihallgatáson fogadta, ezen alkalommal adott nyilatkozatok végeredménye azzal állapított meg, hogy a pártönkivüliek köréhez tartozó tagok és a nemzeti párt tagjai is hajlandók a fuzióra a szabadelvű párttal.

De azért a fuziót akkor, és most is, megmagakadályozták a vezérek, és megakadályozták különösen Apponyi Albert gróft eljesíthetetlen követeléseit. Ma a helyzet akként tisztázódott, hogy a szabadelvű párt Bánffy báró miniszterelnök vezetése alatt elég erős és a mostani konszolidált többséggel fuzió nélkül is a saját erejéből képes az ország kormányügyeit vezetni.

Arra nézve, hogy Bánffy báró állása legközelebb hosszú időre konszolidálódik, teljes biztosság létezik.

Irodalom.

Uj idők. Annak a nagy hatásnak a magyarázatát, melyett Herczeg Ferencz lapja, az „Uj idők”, a magyar olvasó közönségre tett, megtaláljuk a most megjelent 11. számban is. Az érdekes közlemények egész sorát leljük benne, melyek közül kiváló említést érdemel a szerkesztő most meginduló „A cserebőrűek” című hosszabb elbeszélése, a melyet Neogrady Antal illusztrált. Nagyobb novellisztikus dolgot irt Herman Ottóné. A „Mindenféle rovatban be van mutatva Mikszáth, mint családapa és azonkívül számos érdekes apróság van benne, a melyek a legjelesebb magyar írók tollára vallanak. Megjegyzendő még, hogy az Uj időkben mutatványszámot kívánatra barátaik küld a lap kiadóhivatala.

Janus.

adót, hogy a fényképet és a mellékelt másik levelet nem lehetett kézbesíteni, mert a címzett most két hónapja meghalt. Ambroix türelmetlenül felszakitja ezt a második levelet és — óh szörnyű való — megtudja belőle, hogy hűséges Gertrudje, az ideális női lény, küldte el ez ideális barátának a fényképét, mert teljes 8 éven át folytonos reménykedéssel nézte a fotográfiáját annak az embernek, kivel négy éven keresztül csalta volt a férjét. — A szegény öreg Ambroixban meghült a vér. Nem bírja elhinni, hogy a hűség s szerelem mintaképe és egy ideális barátjával rutul megszálltak. Mit tegyen most a 65 éves aggastyán? Hisz annyira szereti hitvesét, hogy tőle nem bírja már elszakadni. Némi töprengés után arra határozta el magát, hogy a levelet és arcképet elégeti és semmit sem szól feleségének. De már a következő pillanatban képtelennek tartja magát a kettős hazugság elkövetésére.

Mikor Gertrud hazajön a templomból az öreg átnyújtotta neki a levelet. Az asszony eleinte nem hisz szemeinek, de a leleplezett tények hatása alatt majdnem összeroskad.

Egy határos jelenetben leírja azt a kínos lelki küzdelmet, melyet kiállott, mielőtt a képet a hűtlen barátának elküldte. Miért nem hagyta el mielőtt megszállt? kérdi tőle az öreg Ambroix.

Nem akartalak megszorítani mondja rá az asszony.

A szíve mélyében elkeseredett öreg ur azt hiszi, hogy legjobb lesz neki örökre elhagyni a házat. El is megy, de bizony uton utfélen megállítják az emberek, a kik rendszeren párosával látták sétálni és kérdezősköd-

tek a felesége után. Annyira levert volt, és egészen egyedül, elhagyatottan ballagott az utcán és az emberek egyre kérdezték tőle, talán csak nincs baja a Gertrude asszonynak. Mit tegyen most? Hazudják a világnak, vagy maga tegye közhírré nagy bánatát? Végre is csak annyit mond nekik, hogy a templombamegy, mert felesége ott feledte a kendőjét. Tényleg bemegy a templomba. Így azután a szent helyen megindul a szíve. Úgyre tűnődik az isten irgalmassága felett, a melyben minden bűnös részesül, ki tettét igazán megbánja. Megbocsát nevének és tovább is együtt él vele, persze ezentúl már az utolsó ideáltól is megvan fosztva.

Látni való, hogy ugyancsak tévednek, akik Daudet legújabb regényében a kissé feltűnő megoldást szokatlannak és praecedens nélkül valónak tartják. Daudet harminczhárom év mulva is hű maradt magához, benne erős fantázia párosul még erősebb érzéssel és meghatározó szívjósággal. — Rien de grand sans bonté, sans solidarité humaine e szavakat olvassuk a létért való küzdelemben. A jószág és a nemes érzés szerinte a leghatalmasabb tényező az emberi élet különböző nyilatkozataiban. E nemes szentimentum kölcsönzi fényesen megrajzolt alakjainak a közvetlenséget, melynél fogva megkapnak és szinte megelévedve jelennek meg lelki szemünk előtt. — Legújabb hőstét azonban alighanem sentimentálisnak fogják találni.

Megyei és vidéki hírek.

— Az új örült-k háza Niedermann Gyula dr. lipótmezei igazgató Nagy Kállóba utazott, hogy a miniszter megbízásából megvizsgálja az ottani régi megyeházat, melyet egy régen szükséges intézetté, új örült-k-házává akarnak átalakítani. Niedermann dr. egy hetet töltött Nagy-Kállóban, hogy a szükséges átalakítások terveit elkészíthesse. Véleménye szerint 80 ezer forintba fognak kerülni ezek az átalakítások. A miniszter ugyan csak 50,000 forintot szánt e célra, de az igazgató azért bizik abban, hogy a tavasszal meg lehet kezdeni a munkát. Az épület 250 beteg elhelyezésére való lesz. Mihelyt az átalakításokkal készen lesznek 200 beteget külön vonaton azonnal átszállítanak Nagy Kállóba.

— Kinevezés. A nagyváradi ítélőtábla elnöke a vezetése alatt álló ítélőtábla kerületébe H a t y Adolf végzett joghallgatót díjas joggyakornokká nevezte ki.

— A nyolczadik patika Nagyváradon. A mult közgyűlés, a nyolczadik patika tárgyalásánál, a kilencz pályázó kérvényét minden megjegyzés nélkül kívánta felterjeszteni a belügyminiszterhez. A törvényhatósági bizottsági tagok sorában azonban mozgalmat indítottak, hogy a város első helyen S ü t s Sámuel gyógyszerész kérvényét ajánlja, a kinek atyja hosszú ideig Nagyváradon szolgált.

— Egy diák hőstette Devecserben. Irják, hogy W l a s s i e s Géza gimnáziumi tanuló, a minap félelmes kalandot állott ki. Beteg szüleinek látogatására kocsin ment haza. Mikor az erdőhöz értek, egy körülbelül 8-10 hónapos farkas ugrott a megremült emberek elé, kiknél a későkön kívül semmi védelmi eszköz nem volt. Az éhes farkas egyenesen a lovaknak ugrott, de abban a pillanatban rávetette magát Wlassics az ordásra, megragadta torkát s a hóba szoritotta. A kocsis azután odaugrott s késével keresztülzért a vad a torkát.

— Csalók. Miskolczon Amerikából bevándorolt három olyan csaló van, kik hamis dollárokkal csalják a közönséget. Tegnap délelőtt egy ottani lakos újjan értékesített hamis dollárokat 230 frt értékben. A rendőrök nyomába vannak a csalóknak.

DEBRECZENI ÉLET.

A rossz czilinder.

Mottó: Hamis a zuzája...

Két felborzolt hajú ember volt tegnap Debreczenben. Az egyik egy festő, ki a milleniumra felvételekben, Kutya Bagosra pedig sárga kabátban utazik; a másik meg én, kit a csalfa körülmények hoztak borzas állapotba.

Kettőnk között csak annyi a különbség, hogy a festő haja mindég borzas, mert ugy viseli, az enyém ellenben sohasem borzas, csak akkor, a mikor az.

A festő rajzolt magának egy vázlatot és egy czilindert, mely épületes ténykedése után, a millenium érdekében a legvégső áldozatokig menve, Kutya-Bagos felé vitorlázott.

A festő története itt véget ért és kezdődött az enyém.

Utólag kisült, hogy az elrajzolt czilinder az enyém volt. A tizenhárom hordár figyelmeztetett rá s ez nekem elég volt arra, hogy a helyszínen rögtön elkeseredjem.

Beállítottam udvari szállítóm divatáru üzletébe, honnan állítólag kontóra szoktam vásárolni. Szemrehányásokkal állottam elő, daczára annak, hogy délelőtt katonai utóállításon állították rólam, hogy mint katona nem állom meg a sarat. Erre ittam egy pohár állást, a mi azonban nem tartozik a dologra...

— Hallja az ur, nekem rossz czilindert adott!

— Én, én? De kérem! A legfinomabb, angol gyártmány, extra kvalityi!...

— Mindegy! mégis rossz volt.
— Dehát miért volt rossz?
— Miért? ... Azért, mert — — — e l o p t á k ! . . .

Az én történetem ezzel bevégeződött és nyomban rá elkezdett a — hajamé.

A kereskedő dühbe jött és sajnálatos szokásának hódolva, nekem ugrott. Mikor kiszabadultam a kezei közül, nem tudtam mást csak azt, hogy én a világ legborzosa bembere vagyok.

Az olvasók kedvéért azonban kijelenthetem, hogy időszaki borzasságom ma már elmúlt és hajam, — hála a mindent orvosló borbély művészetnek! ez idő szerint a legjobb egészségnak örvend.

Végül felreértés kikerülése végett azt is kinyilatkoztatom, hogy nem a czilinder zuzája hamis, hanem a kondorosi szép eszplárnéjé, kiről azt mondja a nóta, hogy: gulya, ménes ott delelget...

Ennyit az igazság kedvéért!

Turiddu.

Mulatságok.

— Tiszti tánczestély. A helyőrségi tiszti tánczestély, amelyet márczius 30-án, szombaton fognak megtartani, sikerében felette fényesnek s kiválóan látogatottnak ígérkezik. Debreczen intelligens társadalma siet, hogy a tánczestélyen részt vehessen. Az idő rövidsége miatt új meghívókat ugyan nem küldöttek szét, de az elmaradt tánczestélyre kibocsátott meghívók ezuttal is érvényesek. A rendezőbizottság nagy áldozattal bár, de mindent elkövet, hogy a tánczvizgalmon résztvevők kellemes meglepetésben részesülhessenek s hogy kitűnően mulassanak. A Bika disztermét déli növényekkel J a n a t k a disziti. Impozáns és meglepő lesz az a diszítés, a melyet S c h l o t t e r Pál, az ezred puskaművese, őrmester végez, aki legutóbb a róm. kath. templomban összeállított fegyver diszítésével feltűnést keltett. Szóval a rendező bizottság fáradhatlanul dolgozik s a siker nem is fog elmaradni.

— Az 1848/49. évi debreczeni egyenruhás honvédek a „Korona” disztermében folyó 1895. évi márczius hó 16-án, este 8 órakor zártkörű tánczvizgalmat rendeznek. Belépti-jegyek személyenként 80 krajczárjával előre válthatók: ifj. Pájer József ur kereskedésében és Gréf Sándor urnál Kossuth-utcában és a tánczestén a pénztárnál. A tiszta jövedelem a 13 egyenruházat költségeire fordítatik. A felülfizetések köszönettel fogadtatnak s annak idejében nyilvánosan nyugtáztatnak. A rendezőség.

NAPIHIREK.

Debreczen, márczius 14

— Márczius 15-e a róm. kath. felső-leányiskolában. A debreczeni róm. kath. felsőbb leányiskolában, holnap f. évi márczius 15-én, délelőtt 11 órakor, az elemi leányiskola emelbeli termében hazafias ünnepélyt tart, melynek sorrendje a következő: 1. „Hymnus” éneklük az összes növendékek. 2. „Márczius 15.” irta és felolvassa: Stenczel Vilma, II. o. növ. 3. „A gölyárhoz”, irta: Tompa Mihály; szavalja: Fekete Erzsike, I. o. n. 4. „Tavaszbredése”, daljáték zongora kísérettel; szövegét Várad Antal, zenéjét Erney J. irta. Előadják: Tavasz: Wilhelm Irma, II. o. n. Feskék: Fekete Erzsike, Fried Lila, Bernáth Margit, Goldstein Jolán, Kelemen Mariska és Grünwald Berta, I. o. n. Hóvirág: Papp Emma, II. o. n. Ibolya: Fábian Juliska, Kohn Emma, II. o. n. Nefeletjs: Meinártz Ilona, II. o. n. Liliom: Schwab Teréz, II. o. n. Orgonavirág: Fábian Juliska I., Friedmann Eszti II. o. n.

Kököresin: Dózsa Kornélia, Schultze Dóra, Schäringer Gizella és Térei Emma I. o. n. Rózsa: Polák Laura. 5. Beszélgetés a hazaszeretetről. Előadják: Fábian Juliska, Goldstein Jolán I., Meinártz Ilona és Schwab Teréz II. o. n. 6. „Tavaszkor”, irta: Beethoven; éneklük az összes növendékek. 7. „Az uri hölgyhöz”, irta: Vörösmarty Mihály; szavalja: Troján Gizella, II. o. növendék. 8. Szózat, éneklük az összes növendékek.

— Az egyetemi hangverseny nyilvános főpróbája. A márczius 22-én és 23-án tantandó egyetemi hangverseny és műkedvelő előadás iránt oly óriási érdeklődést tanúsít a közönség, hogy a rendezőbizottság elhatározta mikép a főpróbát is nyilvánossá teszik s azon a közönség belépő díjak mellett vehet részt. Márk Endre rendezőbizottsági elnök ma sürgős kérvényt terjesztett a városi tanács elé, amelyben a főpróbának helyárok mellett leendő megtartását kérelmezte. A kérvényt Vecsey Imre tanácsnok referálta, a ki az ügyet pártolólág terjesztette a tanácsülés elé. A tanács tagjai egyhangulag hozott határozatukkal adták beleegyezésüket ahhoz, hogy az egyetemi hangverseny és műkedvelő előadás főpróbáját a jövő hét csütörtökjén belépti díjak mellett tarthassák meg. A belépti díjakra nézve a tanács azt a határozatot hozta, hogy a páholyok ára megmarad, míg az összes támlásszéki ülések kivétel nélkül egy forintjával árusíthatók el. — Az emeleti zártszék ülőhelyei egyenként ötven krajczárjával, az álló hely szintén ötven krajczárjával, a karzat pedig harmincz krajczárjával adhatók ki. — A városi tanács ezen határozatához képest a rendező bizottság elnöke ugy intézkedett, hogy a főpróba szülő belépő jegyek hátfőn reggel nyolcz órától kezdve a Kunz József és társa czég üzletében Donogán István pénztárosnál válthatók meg. Elsőbbségi jogosultságuk van azoknak, a kik a két hangverseny estre nem kaphattak jegyeket. Az első rendű támlásszékek egyrészt nem bocsátja eladásra a rendező bizottság, mert azt kiosztja a műkedvelő hölgyek szülei közt. Ezuttal megemlítjük azt is, hogy a műkedvelő előadás további próbáin csak a műkedvelők, a rendező bizottsági tagok, a műkedvelő hölgyek egy-egy kísérője vehetnek részt; senkit mást nem bocsátanak be a próbákra. A belépő díjak mellett a főpróbát a jövő héten csütörtökön délután fél két órakor fogják megtartani.

— Ügyvédi kamara. A debreczeni ügyvédi kamara választmányja közhírré teszi, hogy Keresztessy Pál szolnoki, ügyvéd, az ügyvédek névjegyzékéből elhalálozás folytán kitorúlított, s irodája részéről gondnokul Pólya Béla szolnoki ügyvéd rendeltetett ki.

— Márczius 15-e a hatvanutczai leányiskolában. Márczius 15-én d. u. 5 ó. iskolai ünnepély a hatvan belvárosi leányiskolában. — Hymnus, éneklük az egész osztály. Felolvasás, a nap jelentőségéről felolvasó Riesz Margit IV. o. Hazafias versek szavallása a III. IV. o. könyvből válogatva. A. haza, Pósa L. től szavalja Zöld Mariska IV. o. Ki volt Árpád, Petőfitől szavalja Szatmáry Etel IV. o. Az én hazám, Mindszenti G., szavalja Riesz Margit Magyar polgár, Czuczortól, szavalja Kun Ilona IV. o. Fohász, Dobos J., szavalja Lőrincsik Gizella. IV. o. Mohács, B. Eötvös, szavalja Nagy Margit IV. o. Talpra magyar, Petőfitől, szavalja Macskási Mariska III. o. A nemzeti zászló, szavalja Katona Margit IV. o. Hazádnak rendületlenül. éneklük az osztály. A kis szobrász. színmű egy felvonásában. Itra: Murai Károly. Megjelent az Én Ujságom c. gyermek lapban. Személyek: Molnár törv. széki elnök Riesz Mariska. Molnárné Zöld Mariska, Imre, Szathmári Etel Ilonka, Lőrincsik Gizella. Anettiszobrász Kovács Mariska.

Juliska, Am szobaleány, tiáni Viima. tona Margit szöntő fiu, Ilona. Rend da Sándor

— Ját

vaszi idő, mégis legjo gyermekek, beszoritva, napoknak. udvaron s viszhangzik a levegőben. A kereskedőnek el ann pedig a csi. A mindefél o s t o r a „P a r a játsszanak életbe nem kor a gon korásznak már sokk mikor kilé

— R ros tanács náestermé. A tanácsü polgármes intéztek e

— K ezenben b száma s nács, mik ki, így leg általában gukat, ism iyel Deb peczerek biztonság telességül szabályre

1. F ban kőbc u. m. sze 2. A tól 10 ór tart. 3. I

Nagyvár kenyer-p ebekek fel 4. S lólag va ben nya 5. fogdosás kapitány a gyepek telesek.

6. ittasok osztott a hajdu beszünt tenni k

ref. tem kor dél Holnap órakor rangozn

— mel ve madara zást a Most n pán rón nagyon hogy n jó vadp

kemén nagyor kinn a hály is éjjel n utezai fagyos

Juliska, Ametti leánya, Nagy Margit. Kati szobaleány, Varkoly Juliska. Ametiné, Krisztiáni Vilma. Róza, Bodoni Róza. Vilma, Kati. Margit. Biró Jancsó Erzsike, Gyuri, közsöntő fiu, Docsekál Mariska. Szavalló, Kun Ilona. Rendező Varkoly Juliána. Tanító Lada Sándor.

— **Játszó gyerekvilág.** Itt van a szép tavaszi idő, mindenki örül ennek, de talán mégis legjobban a gyermekek. Azok az apró gyermekek, a kik a télen a szobába voltak beszorítva, azok örülnek még csak a tavaszi napoknak. Hanem van is gyerek zaj utcán, udvaron s az egész város gyermek kacajától viszhangzik. Szép, tarka sárkányok uszkálnak a levegőben s nagy keletje van a spárgának. A kereskedők egész esztendő alatt nem adnak el annyi zsineget, mint most. Ezenkívül pedig a csiga is nagy kelendőségnek örvend. A mindefél fajta csigákért sok krajezár gyűl a kereskedők pénztárába s „p a t t o g a z o s t o r n a g y v i g a n”, mint éneklék a „P a r a s z t b e c s ü l e t b e n.” Csak játszanak is a gyermekek, hiszen soha az életbe nem lesznek olyan boldogok, mint mikor a gondatlan gyermekjátékok közben futkorásznak udvar hossza, utca-szélre. Azután már sokkal keservesebben folyik a játék, mikor kilépnek az élet színpadára.

— **Rendes heti tanácsülés.** Debreczen város tanácsa ma délelőtt a városháza nagyteremében rendes heti tanácsulást tartott. A tanácsülésen Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnökléte alatt, folyó ügyeket intéztek el.

— **Kutyafogdosás Debreczenben.** Debreczenben bizony elég nagy a kóbor kutyák száma s nagyon helyesen járt el a városi tanács, mikor a kutyafogásra utasítást bocsájtot ki, így legalább a kutyákat tartó gazdák, de általában a közönség is tájékozott tudják magukat, ismeretes lévén az az ellenszenv, mellyel Debreczenben a közönség viseltetik a pecezére iránt, a kik pedig csak a város közbiztonsága érdekében teljesítik hivatalos kötelességüket. A nyomtatásban is megjelent szabályrendelet a következőleg hangzik:

1. Rendes körülmények között a városban kóbor ebeket fogdosni hetenként kétszer u. m. szerdán és szombaton szabad.

2. A fogdosás ideje télen reggeli 7 órától 10 óráig, nyáron reggeli 6 órától 9 óráig tart.

3. Főpiacson, nagytemplomtól Kis- és Nagyvárad-utcaig, továbbá Kossuth-utczában, kenyérpiacson, szibogóban és vásároknak ebeket fogdosni minden időben tilos.

4. Szekeres kutyákat, melyek nyilvánvalólag valamely szekérhez tartoznak, amennyiben nyakörvvel el vannak látva, elfogni tilos.

5. Az utca sorrendet, melyeken az ebek fogdosása teljesítettik, esetről-esetre a rendőrkapitányság állapítja meg, e megállapításnak a gyepmesteri legények engedelmességek kötelesek.

6. Ha a fogdosásra megjelent pecezerek ittások lennének, vagy a rendőri fedezetre besorozott hajduknak nem engedelmességek lennének, a hajduk jogosítva vannak az ebek fogdosását beszüntetni, arról azonban mindenkor jelentést tenni kötelesek.

— **Mikor harangoznak?** A debreczeni ev. ref. templomokban eddig reggel nyolcz órakor délután pedig két órakor harangoztak. Holnap márczius 15-étől kezdve reggel hét órakor és délután három órakor fognak harangozni.

— **Jönnek a vadludak.** Nimródaink örömmel veszik bizonyára a hirt, hogy a vándor madarak közül megkezdtek már a visszautazást a vadludak általában a vadszárnyasok. Most mikor már nyulászni nem lehet s csupán rókára s dúvadra lehet vadászni, (a mi nagyon ritka) jóleső örömmel gondolnak arra, hogy ma-holnap lehet ropoptatni a puskát a jó vadpecsenyének való szárnyasokra.

— **A ki nem akarja a rendőrt ösmerni.** A kemény télnek ugyan vége van, de azért mégis nagyon meggondolatlan dolog éjszaka idejét, kinn a szabad ég alatt tölteni. Gönczi Mihály is ilyen meggondolatlanul járt el tegnap éjjel mikor jól leitta magát egyik Széchenyi utcai vendéglőben s azután lefeküdt a hideg fagyos földre s ott akarta át aludni a boldo-

gok álmát. Hanem még rosszabbul járt el akkor, mikor a rendőroket, a kik felköltötték s így megmentették talán egy nagyon súlyos betegségtől, megtámadta s velők gorombászkodni kezdett. Nem akarta elösmerni a rendőroket jogait, míg azután be nem vitték a börtönbe, hol most már kénye-kedvére kialudhatja mámorát.

— **Cenzúra.** Ugy látszik a gombamódrasaporozó szocialista irányu nyomtatványok ellenőrzését célozza az a belügyminiszteri rendelet, mely tegnap érkezett le a város hatóságához azt a szigorú utasítást tartalmazza, hogy az összes nyomdai termékeket negyedévenként terjesszék fel a kir. főügyészséghez.

— **A misebor adója.** Fölmerült kérdések alkalmából ismételve kijelentette a pénzügyminisztérium, hogy a misebor után, ha azt akár pénzért, akár fönnálló kötelezettség alapján szerzik be, a teljes bor-ital-adó fizetendő a főforgó viszonyok szerint az eladó vagy a vevő által, legyen bár az eladó fél szőlősgazda vagy nem. Ha az illető lelkész maga szőlősgazda és az isteni tisztülethez saját borát használja, úgy ez az istentisztelethez fordított bor is a tulajdonos lelkész házi szükségletére fordított bornak tekinthető; tehát ha egyéb feltételek meg vannak alkalmazható reá az 1892. XV. t. cz. harmadik szakaszában megállapított adótétel.

— **Templomi alapítványok utadója.** A kereskedelmi miniszter fölmerült kérdések folytán kijelentette, hogy a törvény értelmében azok a templomi alapítványok, melyeknek ingatlansága után állami egyenes adó van előírva, utadóval szintén megrovandók. Miután pedig a törvény alapján utadó fizetésére kötelezetteknek e kötelezettség alól való felmentését a törvény kötelező rendelkezésével szemben szabályrendeletileg megállapítani nem lehet, a miniszter nem tartja a törvény rendelkezéseivel összeegyeztethetőnek, hogy a sz. kir. városi és vármegyei közigazgatási bizottság az adótárgyakat képező templomoknak utadó alól mentesítése céljából szabályrendelet-tervezet készítése s a törvényhatósági bizottság közgyűlésének leendő bemutatását rendelje el. Ily szabályrendelet alkotását tehát mellőzendőnek jelentette ki a miniszter, hozzátevén, hogy a mennyiben egyes templomok korlátolt anyagi viszonyai különös figyelmet érdemlő esetekben az utadó leszállítását vagy elengedését tennék kívánatossá, e részben csak az utadó törvény 26 §-ában előirt eljárásnak lehet helye.

— **Gondatlanság miatt.** Tóth Imre 17 éves vámos pércsi kondás gyerek legeltetés közben kihajtotta a sertéseket a Rochlitz Vilmos által bérelt földre, hol egy kazal mellett pipára gnyjtott és oly vigyázatlanul dobta el az a szalma közé esett, mely jól kiszáradt lévén, rövid idő alatt tüzet fogott és lángra lobbant. A kazal pár perc alatt valóságos lángtengeré lett és el is hamvadt. A tulajdonosnak ez 26 ft kárt okozott. — Gondatlanságáért tegnap venták felelőségre Tóth Imrét a helybeli kir. törvényszék előtt, mely 8 napi fogságra és 5 ft pénzbüntetés megfizetésére ítélte. Az ítéletbe belenyugodott, mi által az jogerőssé vált.

— **Eltűnt aranyóra.** Uegnap este a „Bika” szállodában a 21-ik számú szobába szállt meg Lányi Béla bőszőrményi postamester. Reggel korán elkeltett utaznia, mikor azonban hajnalban felkelt, az éjjeli szekrényére helyezett aranyóráját sehol sem találta. Jelentést tett a rendőrségnél, a hol most nyomozzák a tettest.

— **Megsérült koronaértékű pénzek.** A pénzügyminiszter meghagyta, hogy ha olyan magyar vagy ausztriai veretű egykoronások, nikél vagy bronz érmek kerülnek az állami pénztárak elé, amelyeknek fizeteskép való elfogadása az érvényben álló utasítás határozmágyainak értelmében tilos, de a melyekről azt állítja a fél, hogy véletlen baleset, vagy tűz folytán sérültek meg: úgy ez érmeket fizetés képen ne fogadják el, de ne is lyukasszák át, hanem azzal a megjegyzéssel adják vissza a félnek, hogy az érmek elfogadásának megengedéseért a baleset igazolása mellett folyamodhatnak a pénzügyminisztériumhoz intézendő s pénzügyigazgatóságnál beadandó kérvénnyel.

— **Zárt ajtók mögött.** Tegnap és ma zárt ajtókon belül tárgyalt a rendőrkapitány. A kapitánysági szobákban pedig nem szűrős atyafiak, jámborarcu mesteremberek, pálinka gőzös csavargók rontották a levegőt, hanem ezilinderes urak, monoklis gavallérok járultak bünbánólag (?) a kapitány ur asztala elé. Nem kevesebb, mint 12 párbajügyben tartották meg tegnap és ma a kihallgatást s ezek a kihallgatások még folyni fognak pár napon keresztül. Majd azután a kir. ügyészségnek lesz dolga a sok jegyzőkönyvekkel.

— **A katonazenekar hangversenye.** A Margit fürdő dísztermében vasárnap délután a helyben állomásozó 39. gyalogezred zenekara tart hangversenyt. A változatos műsorral bíró és élvezetesnek ígérkező hangverseny érdekességét növelni fogja az a körülmény, hogy ez alkalommal először lép fel a közönség elé a zenekar új karmestere Kraus Antal kit legutóbb a ehigái kiállításán éremkiüntetést nyert. A katonazenekar hangversenyére felhívjuk a zenekedvelő közönség figyelmét.

— **Uj szőlő betegsége.** Nem elég, hogy a filoxera, meg a peronospora már jobbra elpusztította országunk bortermő vidékein a szőlőket, most ujabb szőlő betegsége észleltet Wolf Lipót kismartoni borkereskedőnek Ruszt város határában levő szőlőjében és szőlővessző-iskolájában. — A földmívelésügyi minisztertől a mai napon érkezett le rendelet e tárgyban, mely elrendeli Debreczen törvényhatóságának is, hogy tegye közhírré a törvényhatóság egész területén és pedig a legkiterjedtebb módon, hogy a szőlő birtokosok szőlővesszőknek a Wolf Lipót és fiai cég ruszti telepéről, de általában a ruszti szőlőbirtokosoktól való vételétől saját érdekükben óvakodjanak.

— **Zeneestély.** Az „Angol királynőhöz” címzett szálloda éttermében holnap márczius 15-én este Rácz Károly zenekara hangversenyt tart.

— **Alkalmazást nyerhetnek.** Egy a ker. szaktanfolyamot végzett leány és egy alsó gymnasiumot végzett ifju, állandó alkalmazást nyer: Lőkoviits Arthur ékszerésznel.

SZINHÁZ.

Csütörtök: Sabinnók elrablása, vigjáték.
Péntek: Bibor és Gyász, történeti dráma,
Szombat: Gascognei nemes, operett.
Vasárnap: Bubos pacsirta, színmű.

A mai est.

A kávéházban két ur találkozik egymással. Megszólítja egyik a másikat:

— Szervusz! Ugyan kérlek, kedves barátom, nem tudnád nekem megmondani, hogy mit játszanak ma a színházban?

— De igen, a „Sabinnók elrablását.”

— Mi történik ebben a darabban?

— Hát, édes barátom, én ugyan még nem láttam ezt a darabot, de valószínű, már tudniillik a czime után ítélve, hogy nők rabolnak el.

— Pompás, kedves barátom, akkor én ma este elviszem a színházba az — anyósomat.

* **Szultán.** Verő megunt és elkoptatott operettjét adták tegnap. Ruzsinszky Ilona számos tapsot kapott pompás énekéért ugyszintén a kis Galyasi Paula is. A bask szerepében Kremer és Püspöki jóizűek voltak. Nyilassy erőteljes, eredeti komikummal játszotta meg Alit. Margó Zelma kedvességével és ügyes játékával hatott. Az előadás a jobbak közé tartozott.

Különfelek.

+ **Életunt menyasszony.** Egy előkelő bécsi fogadóban vacsorált Meissel Fanny a vőlegényével. A szerelmesek vacsora közben egy kissé összevesztek s még mielőtt kibékültek volna, a menyasszony nyolcz gramm ópiumot vett be észrevétlenül és azután újra tovább daczoskodott a vőlegényével. A vendéglőben még semmit sem érzett az életunt leány s csak odahaza mutatkoztak rajta a méreg szimptomái és pedig nagyon aggasztóan. A mentőegyesület orvosai csakhamar mellette voltak és különböző ellenszereket adtak neki a méreg ellen; a leány azonban csak sokára tért eszméletére. De az orvosok véleménye szerint valószínűleg meg fog gyógyulni.

+ **Magyarok bálja Bécsben.** A bécsi magyarok bálja fényesnek ígérkezik. A bál bizottságának küldöttsége tisztelgett Jósika Samu báró miniszternél, a ki a küldöttséget igen szívesen fogadta s megígérte, hogy a bálon okvetlen megjelenik. A hangversenyen elsőrangú művészek és művésznők működnek közre; ugymint: Kopácsy Juliska, Fáy Szeréna, Amon Félix, Levinsky, Schrödter és Szerdahelyi kisasszony hegedűművész. A bécsi magyarok a legszebb eredményt várják mulatságuktól.

+ **A megcsipett levéltolvaj.** A dr. Berkovics Ferencz ügyvéd részére feladott 2930 frtos ajánlott levél tolvaját sikerült Marosvásárhelyen megcsipni. A rendőrség sürgönyben közölte a marosvásárhelyi rendőrséggel a szökevény hetes Hinczel András személyleírását és sikerült is a vasutnál letartóztatni. — Vele volt a levél és a pénznek legnagyobb része. Mindössze 43 frt hiányzott az összegből. Itt e helyen újabb információk alapján azt is jelentjük, hogy Jelinek a pénztárat gyakovok, ki a levelet átvette, első kihallgatáskor nem volt zavart.

+ **Szökevény sorhajóhadnagy.** A pólai tengerészeti hatóság körözötti Pászler Ferencz első osztályú sorhajóhadnagyot, a Satelet hajó tisztjét, mert február huszharodikán hivatalos pénzek sikkasztása után megszökött és azóta egészen nyomaveszett. A tengerészeti hatóság kil. nevén napon belől jelentkezésre szólítja fel Pászler, azzal a hozzáadással, hogyha nem jelentkezik megkezdik ellene a hasonló esetekben szokott törvényes eljárást.

+ **Fürdő kedvezmény a tanítóknak.** A válás és közoktatásügyi miniszter értesítette a tanfelügyelőket, hogy a tanítók ingyenes fürdőt, lakást és mérsékelt áru ellátást vehetnek igénybe Franzensbadban, Pöstyénben és Karlsbadban. Az erre vonatkozó orvosi bizonyítványon a felszerelt kérvényeket az illetékes tanfelügyelőség útján Pöstyénre vonatkozólag márczius 15 éig, Franzensbadot illetőleg április 5-éig s Karlsbadra vonatkozólag április 1 éig kell a fürdő-igazgatóságokhoz elküldeni.

Üzenet a másvilágról.

— Palócz hestória. —

Sátoros községében meghalt a borjupásztor.

Kasza Bógyi névre hallgatott mig élt. El is temették Palóczországban.

Shokás pedig a palóczokat új tyizmában (igy nevezik a csizmát) tenni el.

Az öreg borjupásztornak is volt új tyizmája, de volt egy fősvény fia is, az nem hagyta apja lábára huzni az új tyizmát, csak a régit.

Nagyon zokon esett ez az öreg borjupásztorénak, de nem akart fiával pelentélősködni (kellemetlenkedni.)

Temetés után vagy két hónapra egy öreg koldus vetődött a faluba. A koldusokra a palócz igen sokat ad, kivált képen, ha nagy a szakáluk.

Minden szavuk szentírás. Ezt vagy azt mondta az öreg koldus, ez a szokás-mondás. Az özvegy borjupásztoréhoz is beimádkozott az öreg koldus jól is tartotta bodakkal (pa-

lócz pogácsa) mert éppen kenyérkét sütött. Beszédbé is ereszkedett vele s megkérdezte: honnan való bácsi?

— Messziről biz' én nénikém, nagyon messziről, két hónapja lesz, hogy elindultam otthonról, azóta mindig jövök.

— Talán nem is e világról való hát kee? kérdi ismét az özvegy.

— Bizony nem én nénikém, mert az én hazám már a más világon van — állentette a koldus.

— Ugyan mondja csak édes bácsi, nem látta-e ott az én férjemet, Kasza Bógyit, a juhászort? faggatta tovább az asszony.

— Már hogy ne láttam volna, mikor láttam, volt a kész felelet. Csak hogy bizony nagyon rongyos csizmában a szegényt.

— És vajjon hogy van ott, mit csinál szegény férjem, ugye elrongyolódott már a tyizmája? ömlött Kasza Bógyinéből a sok kérdés.

— Biz' el annak az isten adtának, mert ott is csak borjupásztor ő, az Isten borjuit őrzi. Ott meg a csillagok közt nagyon köves ám a legelő, és hamar elnyövi a tyizmát.

— Szegény Bógyim, szegény Bógyim, sóhajtozott az özvegy. Majd ismét a koldushoz fordul s azt kérdi:

— Ugyan bácsi övinne-e (elvinne-e) egy kis húmit (holmit), ha küldenék neki.

— El én szívesen, csak pakoljon be a mit lehet.

A mestergerendán függött az új tyizma, lekappa az özvegy s beteszi a himzett tarisznyába, 2 pár új fehénemüt is tesz hozzá. 2 egész kenyeret meg egy butykos pálinkát, hogy csináljon szegény Bógyi magának egy jó napot.

*

Sietett a koldus kifelé a faluból.

A falun kívül találkozik az özvegy fiával, ifj. Kasza Boldizsárral, aki két lovával éppen a szántásról jött hazafelé. Megsóválta a fejét, mikor látta a jókora batyuval megterhelt koldust s ment tovább.

Otthon aztán elmesélte édes anyja az egész itt leirt eseményt.

Ifj. Kasza Boldizsár sem volt rest, felveti magát a jobbik lovára, s vágat a koldus után. A koldus jókora utat meg tett már, mikor egyszer csak hallja a lódobogást. Vesd el magad ő is, bemenekül a közeli nádasba. A legény látva ezt, leugrott lováról, megköti egy fűzfaborhoz s be a koldus után a nádasba. De a koldus, aki mindjárt a szélín bukott el, kiugrott a nádasból, mikor ifj. Kasza Boldi már jól bent járt, elődja a lovat, felveti rá magát és iszkiri, köd előttem, köd utánam.

Lehorgasztott fővel jött haza a fiu.

— Elérted-e édes fiam? kérdi az anya.

— El én, édes anyám.

— Hát a lovat hol hagyta?

— Elküldtem azt is édes apámnak, majd nem nyövik úgy el a tyizmája.

P. M. A.

Mindentéle.

× **Laprs okadatolás.** Egy férfiról, a kinek nagy orra, és csak kicsi és ritka bajusza volt, azt mondta valaki:

— A bajusz azért nem nőhet; mert nagy árnyékban van.

× **Finom megkülömböztetes.**

Valaki elbeszéli, hogy őt egy részeg ember pofon ütötte.

— No! — vág szavába egy jelenlévő — és ön az ütést nem adta azonnal vissza?

— Vissza nem adtam, felelé a kérdett, hanem adtam neki helyette egy másikat!

Sírfeiratok.

S. Olga volt ő magy,
Arany volt a lelke;
Rám maradt a háza,
Rám maradt a telke.

Két ballába volt Radónak;
Beille hőnáj-mankónak
Harom ői vol: mind-n lépte —
S halái mégis utolérte

Ihol tekezik Bandzsál Jaucsi,
Bal szemére vót csak kancsi.
Szültett ébren, meghót alva.
Arra ébredt, hogy meg vót halva.

× **Kettős kár.** Egy igen közepszerű német író nagyban dicsekedett egy társaságban, hogy ő épen azon a napon született, melyen Goethe meghalt. A jelenlötök közül valaki hirtelen ezt válaszolta rá:

— Mindkét esemény nagy kárára vált a német irodalomak.

× **Modern nevelés.** Egy rosszul nevelt, elkényeztetett fiucska anyja jelenlötében arczul csapta a szolgálot. Mint egy furia támadt erre az anya a fiura ezekkel a szavakkal:

— Fiu, mikor fogsz egyszer illendőségre szokni? Már megint a balkezedet használtad!

Közgazdaság.

Budapesti gabona-tözsde. Buza. Az üzlet ma némi kellemesebb hangulatban nyílt meg. A kínálat korlátolt maradt, az eladók a követeléseiket fel is emelték, azonban a malmok tartózkodók maradtak, úgy hogy az eladott 25.000 métermázsáért csakis teljes napiárakat lehetett elérni.

Mástéle gabonaneműekben a forgalom csekély hozatal mellett szilárd maradt.

Határidőüzlet. A buzaüzlet ma szilárdan és magasabb áron nyílt meg, de a forgalom alatt lanyha lett és némileg hátrált. Ellenben rozs, tengeri, zab és repce szilárd maradt.

Forgalomba került:

Buza őszre 7.15—7.10—

Buza tavaszra 6.70—6.75—6.77

Rozs tavaszra 5.62—6.60—

Tengeri május—júniusra 6.39—6.36—

Zab tavaszra 6.21—6.24

Káposztarepeze aug.—szept. 10.80—10.85—

Déli 1 óraker a következő záróárakat állapították meg hivatalosan a tözsdén:

Buza őszre 7.11 pénz 7.12 áru.

Buza tavaszra 6.77 pénz 6.78 áru.

Rozs tavaszra 5.60 pénz 5.62 áru.

Tengeri május—júniusra 6.36 pénz 6.37 áru.

Zab tavaszra 6.23 pénz 6.24 áru.

Káposztarepeze aug.—szept.-re 10.75 pénz 10.85

Budapesti értéktözsde. Az értéktözsde ma némileg lassabb tempóban haladt. A bécsi tözsdén a forgalom gyűrűlése az árrirányzat ellanyhulását vonta maga után, s miután a mi tözsdénken is szük korlátok között mozgott a forgalom, a kedvezőtlen bécsi jelentések nem maradtak hatástalanul. Az így támadt depresszió az üzlet egész terjedelmében nyomászó hatással volt, s csak az Osztrák-Magyar Al-

lamvasut részvénye részesült változatlanul kedvező megítélésben. A többi papiroknál s nevezetesen a hitelrészvényeknél másfél forintot tevő visszaesés történt, melynek nagyobb részét azonban a déli tözsde vége felé ismét lendületesebbé vált kereslet pótolta.

REGÉNYCSARNOK.

»Ki a gazda?»

— Elbeszélés. —

A Debreczeni Hirlap számára.

Írta: Dr. Tomm Béla.

4

„Vízet bizon.” vízét iszom,

Petőfi.

Bezzeg nem utasíták vissza a meghívást néhányan olyanok, kik gyakran és örömet tekintgetének le a kézről-kézre járó kanesó kotyogó öblébe. Maradtak ezek nagyon szívesen, sőt egészen jobb kedvök lett, midőn a tisztesebbeket távozni látták s így megrovás félelme nélkül adhaták át magukat az ivás szenvedélyének.

Akad köztük egy pár komámasszony is, kik tisztességtudó szegyenkedéssel utasíták

ugyan min
kik azonba
mégis min
ták azt.

Sőt é

vágyozá

Badar Sán

korivá vál

hogy hozza

főttől; az

Az i

Bizony tö

atyafiak, h

ihatik tov

akár egy

rot is sok

hozza; mi

Ily b

házi gazd

szegyenlet

pedig mag

„papramo

lelkének v

mett a ka

Ezt r

hárból itt

„Mily

ditványozó

kinálattva

— „egésze

A tö

kezdődött

mint előbb

Bada

getett s k

érez, hogy

rendbe ho

imént elsa

Hall

rámara

va a tűz-

atá halán

mely más

képes mi

az izgalo

itt-ott k

kopasz fo

tünőbbé t

Szót

tett maga

özvegygy

eltávozt

együtt a

mennyire

tát a tivo

Abb

mámassz

a pineze-

alig fogy

véndégsé

hogy a n

gyújtott

mezette

maga is

kalamra,

többiek i

sá lett a

tek voln

Nér

mulatság

Esz

inkább k

zött, mir

körében

arezát, ó

„Ha

a danát

az éles

borus a

teve fog

pálinkás

is újból

üzé imé

derité, h

Sz

D.

annyi e

mint a

L.

lehet u

ugyan mindig vissza a rájuk kerülő kancsót, kik azonban egy kis kínálgatás után csak mégis mindig elfogadták s jól meg is huzzák azt.

Sőt épen egy ily komámasszony indítványozá nem sokára, hogy hátha felmentenék Badar Sándor uramat a már nagyon is gyakorivá vált pinczébe mázskálástól oly formán, hogy hozza tele inkább a kancsót a kis üstön föltől; az majd tovább kitart a bornál.

Az indítvány helyesléssel fogadtatott. Bizony többet is ér az, vélek a kortyondi atyafiak, ha az ember egy korty jó pálinkát ihatik tovább a szájában marad az ize, mint akár egy nagy pohár bornak. Aztán a gyomrot is sokkal jobban felmelegíti s rendbe hozza; míg a bor csak elsavanyítja.

Ily bölcselkedéssel bátoríták egymást s a házi gazdát, ki — őszintén megvallva — maga szégyenlette volna ez indítványt megtenni, pedig magában rég óhajtozott már egy kis „papamorgó“ után. Egészen jól esett tehát lelkének vendégei bátorítása és sietve ott termett a kancsó pálinkával.

Ezt már kellő tisztességtudással kis pohárból itták.

„Mily egészen más ez“, — mondá az indítványozó komámasszony, midőn legelőször kínálgatva felhörpönté a viztisza, tüzerős italt, — „egészen felfrissül tőle az ember.“

A többiek is úgy találták; s ezzel megkezdődött a kispohár körvándorlása ép úgy, mint előbb a kancsóé.

Badar Sándor uram nagy örömmel töltögetett s kínálgatá vendégeit; s maga is úgy érzi, hogy a tüzes folyadék csakugyan egészen rendbe hozza boritáltól elsokott s így az imént elsavanyított gyomrát.

Hallgatag ült az asztal végén, atyjáról rámarad nagy karosszékében. Arca felpirulva a tűz-ital izgató mérgétől, kidagadva mutatá halántékainak vaskos ereit. Gyér hajzata, mely máskor rendben tartva még takarni volt képes mindjobban eltűnő kopaszodását; most az izgalom hevében szélezilálódva elűntette itt-ott koponyabőrét; s a néhol kicsillamló kopasz foltok fénylő fehérsége csak annál fölűnőbbé tette arca vérvörös hevét.

Szóltanul ült, s némi komorsággal tekintett maga elé. Eszébe jutott, hogy szegény özvegygyé lett édes anyja a tisztas vendégek eltávozta után visszavonta magát feleségével együtt a hátsó szobába s elgondolá; hogy mennyire növelheti most azok őszinte bánatát a tivornya kihallatszó danája.

Abban meg tökéletesen igaza volt a komámasszonynak, hogy felmentették a gazdát a pincze-járástól! mert ime! még félig is alig fogyott el a harmadfélitezés kancsó; s a vendégségnek már is olyan kedve kerekedett, hogy a mindenben előljáró komámasszony rágyujtott egy legujabb nótára. Hiába figyelmeztette őt mellett ülő férje ura — ki pedig maga is nagy fejjel volt már — a gyászos alkalomra, felesége csak nem hallgatott rá s a többiek is tódítván, csakhamar oly általános lett a dal, mintha akár keresztelőkben lettek volna.

Némileg bántotta Badar Sándor uramat a mulatságnak illetén fordulata.

Eszébe jutott, hogy neki is ott volna inkább helye a néma, bánatos siránkozók között, mint itt e félig ittas dorbézolók ujjongó körében. S e sötét gondolatok komorra tevők arcát, ónsulylyal nyomták lelkét.

„Hát sóh! sem iszunk?“ — rikoltá közbe a danát épen most végző komámasszony, s az éles hang felriasztá Badar Sándor gazdát borus ábrándozásából. Vidámabb arcot erőltetve fogta fel a kancsót s töltögeté sorba a pálinkás poharat. S midőn a sor végén maga is újból ivott egyet: a vértforraló ital szétűzé iménti komor gondolatait, s oly kedvre deríté, hogy maga kezdé újból a nótát.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői mondanivaló.

D. N. Pedig lássa a szerelem legalább is annyi embert tart vissza az öngyilkosságtól, mint a hányat belé kerget.

L. Gy. Az még nem jögezim arra. Mert lehet ugyan egy leány minden másban ostoba,

de a férfi szívek meghódításában mindig ügyes és eszes.

T. B. Nyelvbötlősök és tévedések kiigazításának az életben mindenütt, tehát a kártyánál is helye van, föltéve mindig, hogy az az illető szabályt nem sért. Ha tehát P. a terezet még azelőtt igazította ki, mielőtt a második „ráadott“, az kifogás alá nem eshet, mivel késedelme, illetőleg kiigazítása sem szabályt, sem jogot nem sért.

F. D. Nem vagyunk barátai az ilyen esőkolózós játékoknak. Az embereknek csak titokban illik esőkolózni. Nem gondolja, hogy ez a legedesebb?!

F. M. A tárczának első és elengedhetlen kelléke, hogy jó legyen. Jó pedig a tárcza akkor, ha izlés, könnyed előadási modor, szabatos irály, szellemesség és eredetiség tünteti ki, a többiről nem is beszélve.

Sz. M. Kedves soraiért forró köszönet. A kötetekre szóló előfizetési díjakat köszönettel megkaptuk.

SZABÓ LAJOS FIAI cégnél

Debreczen, Rózsater

a tavaszi idényre raktárra érkeztek:

**Divatos női ruhaszövetek,
Brassói és gacsi posztók.**

Lakás berendezésekhez:

**szőnyeg, függöny,
BUTORSZÖVET,**

**AGY- ÉS ASZTALTERITŐK,
Vásznak,**

melyeket olcsó szabott áron
árusítunk el.

**Vidékre kívánatra mintákat
bérmentve küldünk.**

**Női ruhák
a legdivatosabb kivitelben
készítettnek**

**Kunz József és Társa
cég**

női divatáru osztályában.

**Gyász ruhák
6 óra alatt.**

Tavaszi és nyári ujdonságok
és különleges egyes ruhára való
szövetek raktárra érkeztek.

CZIMBALMAIMAT

debreczeni vevőimnek díjmentesen elszállítom és csomagolom és kottatartót is adok ingyen hozzá. Árjegyzékem árai jutányosak. Árjegyzéket bérmentve küldök.

Varga Pál,

cs. és kir. szab. hangszerkészítő Budapest,
Akácfa-utca 5. sz.

OROSZ SZÉPÍTŐ KÜLÖNLEGES SÉGEK

„Vénus créme“ bőrcoser-
váló szer.

Kíváló teljesen ártalmatlan cosmeticum
kiválóképen hasznos a bőr zsírfénye és
érdessége ellen; a bőrt vakító fény-
nyé varázsolja a ránczok és redők
képződését megakadályozza, s meg-
ővja az arczszin fiatalos frisséget:
— A „Venus créme“ nem tartal-
maz sámi zsírnemű anyagot,

ezért soha nem avasodik s az év és nap bármely szaká-
ban minden ártalom nélkül alkalmazható. * t közönsé-
get érdekében kérjük, hogy az itt levő védjegyre szigo-
ruan ügyeljen. Ára 2 frt.

„Eugénie folyópép“ mirtus-virágokból
az arczszin szé-
pítésére s a virágzó, tőde arczszin állandó megőrzésére.
Ugy az arcznak és nyaknak, mint a kéznek és karok-
nak gyönyörű lágyaságot és márványzerű tisztaságot köl-
csönöz; a bőr minden érdességét és foltosságát meg-
szüntet. Ára 2 frt.

„Eugénie vörös folyékony arcz-
kenőcs“ teljesen ártalmatlan. Az ajknak, arcznak
és füleknek szép természetes rózsaszínt
kölcsönöz; villamos fény mellett is természetes színben
tűnik fel s 3 napig is tapadva marad a bőrön.

„Eugénie hintőpor“ fehér, rózsaszin
és krémzsinben,
tartósan észrevétlenül tapad, s a bőrnek természetes lágy-
ságot és üdéséget kölcsönöz. Ára 1 frt 20 kr. Pamacsosai
együtt 1 frt 20 kr.

„Trioxogen“ kiváló hajnövesztőszer; erősíti a
hajgyökereket, teljesen megakadályozza a kopás-
képződést. Ára 1 frt 60 kr.

„Nigritine végétale“ hajfestő,
fekete és barna. A haj ezen szerrel festve 6 héig is
megtartja a színt és teljes lehetetlen a müleges festés
a természetes színtől megkülönböztetni. Ára 3 frt 50 kr.

Folyékony kaukázusi bajusz-
pedró a bajusz növesztésére és épentartására. A
hajusz felsütése nem szükséges, a nélkül
is minden hajusznak a kívánt forma adható. Ára 75 kr.

FORAKTÁR DEBRECZENBEN:

Szent-Királyi Tivadar

illatszer-raktárában.

RAKTÁRAK BUDAPESTEN: Török József gyógyszerár, Király utca 12. Naruda Nándor Kosuth-Lejos-utca. Lux és Utasi Múzeum körút. Városi gyógyszerár Városház tér.

Boros Testvéreknél

DEBRECZEN, Kossuth-utca 3.

NŐI RUHAKELMÉK,
mosó velezek
kezdett és kész női kézimunkák
féláron alul.

197. szám.

Az „ISTVÁN“ gőzmalom társulat
gyártmányainak

ÁRJEGYZÉKE.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten
tartott általános magyar malom-gyűlésen
megállapított a 1887. június 1-én életbe
lépett eladási, fizetési és szállítási módo-
zatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Itt helyben, kötelezettség nélkül.

Készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt.	100 kő
A. Asztali dara nagyszemű	13.20
B. Szinte „ aprószemű	12.60
0. Király liszt	12.40
1. Lángliszt kivonat	11.80
2. Elsőrendű zsemlye liszt	11.40
3. Zsemlye liszt	11.—
4. Elsőrendű kenyér liszt	10.60
5. Közép kenyér liszt	10.20
6. Kenyér liszt	9.60
7. Barna kenyérliszt zsákkal á 70 klg.	8.20
8. Takarmány liszt	7.—
11. Finom korpa zsákkal á 50 klg.	5.—
„ zsáknélkül	4.80
12. Durva „ zsákkal „	4.80
„ zsáknélkül „	4.60
Csirke „buza zsák nélkül	4.40

Debreczen, 1895. márczius 5.

MEGHIVÁS.

A „DEBRECZENI SZŐLŐ- ÉS BORTERMELŐ SZÖVETKEZET”

1895. évi márczius hó 17-én delután 3 órakor

DEBRECZENBEN, HAJDUMEGYE SZÉKHÁZA
NAGYTERMÉBEN TARTANDÓ

ÁLAKULÓ KÖZGYŰLÉSÉRE.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az üzletrészek eddigi jegyzésének és a megfelelő befizetés megtörténtének megállapítása.
2. Előterjesztés a további befizetés tárgyában.
3. Az alapszabályok megállapítása.
4. A szövetkezet megalakulásának kimondása.
5. Előterjesztés a Pálffy Gábor urral kötendő szerződés tárgyában.
6. Az igazgatósági és felügyelő bizottsági tagok megválasztása.
7. A felügyelő bizottság díjazásának megállapítása.
8. Az alapítóknak a keresk. törvény 152. §. szerinti felmentvény megadása.

Felhivatnak azon t. szövetkezeti tagok, akik az 1895. január 15-én esedékessé vált első részletfizetéseket még nem teljesítették, hogy ebbeli kötelezettségöknek a közgyűlés előtti napon déli 12 óráig a „debreczeni Közgazdasági banknál” eleget tenni sziveskedjenek, mert a közgyűlésen szavazati jogukat csak azok gyakorolhatják és csak azok választhatók meg, akik az első részletet befizették.

A szövetkezetbe való belépés iránt a közgyűlés előtti napig a debreczeni Közgazdasági banknál lehet jelentkezni.

Debreczen, 1895. február 26-án,
az alapítók értekezletéből
Dr. Balkányi Miklós, jegyző. **Gróf Degenfeld József,** elnök.

A legjobb és legegészségesebb francia cigaretta-papír a
LE GLORIA

Gloria-Patent minden egyes lap leoldható!
Joseph Bardou és fiától Perpignan és Párisban. Kapható minden tőzsde, papirkereskedésben.

Debreczen, Nyomatott KUTASI IMRE könyv- és könyvendéjában.